

Tartalom

10. éves az Ünnepi Harangszó.....	1
Mit jelent számomra a karácsony? Ki nekem Jézus? Körkérdés városunk jeles polgáraihoz	2
A válaszolók sora: dr. Aloti Nasri Bérces Edit Bodrogi Csaba Bozsik Péter dr. Császár Tamás Csiszár Mária Farkas Zoltánné Frimmel Gyula Gellért Zoltán Gyuk György dr. Huszár Jeromos Kaizer Jenő Kostyál László Kuzma Péter és Renáta id. dr. Marx Gyula Nemes Ferenc Németh János Portisch Lajos Rác Pius Siklósi Vilmos Simonffy Emil Stróber László Sümegi Pál Szabó Vilmos Szabolcs Péter Szilvás László Tóth Ferenc Török Zoltán	
Képek az új kertvárosi templom építéséről.....	11
Hírek.....	12
Anyakönyvi hírek.....	12

10 éves az Ünnepi Harangszó

1993. decemberében a harmadik adventi vasárnapon új kezdeményezésként megjelent a Mária Magdolna Plébánia lapja: a „Harangszó”, mely később az „Ünnepi Harangszó” címet kapta. Egy lelkes kis csapat fontosnak érezte, hogy plébániánk híveit tájékoztassa az egyházközség dolgairól, a különböző tervekről, hogy bátorítást adjanak a változó világ sokszor lelket nyomorító pillanataiban. A különféle írásokban mindenki találhatott magának való „gyöngyszemeket”, értesülhetett annak a közösségnek életéről, amelynek ő is hívő tagja.

A 10. éves jubileumon hálásan megköszönöm fáradozását mindazoknak, akik plébániai újságunkat elindították: dr. Szabó Gyula egykori plébánosunknak, Mohos István tanár úrnak, aki vállalta a „főszerkesztést”. És akik segítettek őket: Frimmel Gyula (grafikus), Marx Mária, Szekér Zsuzsa, Tímár János, Marton Lajos, Eröss Antal, Galambos Cecília és azoknak is, akik csak egy-egy alkalommal támogatták írásaikkal a lapot.

10 év nem nagy idő, de ezek az évek erőt és bátorítást nyújtottak és nyújtanak ma is, hogy az „elődök” töretlen hitével folytassuk az újságunk szerkesztését. Ma már 6 alkalommal jelenik meg évente. Most is van egy „lelkes kis csoport”, akik nagy odaadással végzik az újság megjelenése körüli feladatokat. Ma is az a célunk: híveinket tájékoztatni közösségünk életéről, munkálatainkról. És szeretnénk, ha minél többen „bekapcsolódnának” az újságírásba: ötleteikkel, kérdéseikkel és írásaikkal. Kérjük a testvéreket: jelezzék, miről kívánnak olvasni, mi-
ben kell változtatni, mit kellene jobban csinálni!

Lapunk „mostani munkatársainak” tollát továbbra is vezesse a Jóisten, adjon nekik kitartást az áldozathoz, hogy a kezdeti szándék töretlenül folytatódjék, tökéletesedjék egyházközségünk minden tagja javára és örömére.

Stróber László
apát-plébános

A Kedves Híveknek ünnepi ajándékkul adjuk különszámunkat, amelyben neves zalaegerszegi személyiségeknek tettük fel a kérdést: **Mit jelent számukra a karácsony? és Mit jelent nekik Jézus Krisztus?**

A csokorba gyűjtött válaszokkal kívánunk áldásos és kegyelemteljes ünnepeket

a szerkesztők

Dr. Alotti Nasri
osztályvezető főorvos

Megtisztelő az Önök óhaja, hogy válaszoljak kérdéseikre. Nemcsak Magyarországon, illetve Európában, hanem kora gyermekkoromban is találkoztam a karácsonyi ünnepléssel. Szüleim nem keresztények, de én egyházi óvodába jártam. 5-6 éves korom élményei maradandó, mély nyomot hagytak bennem. Az iskolában is akadt egy-két társam, aki keresztény volt. Szülőhelyemen békesség van, tisztelettel, az ünnep közeledtével jókívánságokkal fordultunk a keresztény ismerőseink felé. Természetesnek vettük, hogy ez a ő ünnepük. Gimnazista koromban meghívtak karácsonyi ünnepségekre. A családi hangulat, melyet megtapasztaltam, megerősítette gyermekkori benyomásaimat.

A muszlim világban Szűz Mária és Jézus Krisztus személye nem ismeretlen. Nagyon fontos lelki vonás – a Koránban is – a tisztaság (ami Máriát körülveszi) és az elnyomottakért való küzdelem (ami Jézust jellemzi). A születés körülményeit emberen túli érzésekkel, vonatkozásokkal jellemezzük muszlimokként.

Európában szorosabban megérintett Karácsony mondanivalója. Az emberiség egy kincsének tekintem. Egyenként, kollektíve tudunk szembesülni benső énünkkel, tudunk megtisztulást keresni. Szerintem a legateistább embert is megérinti karácsonyi üzenete. Sajnálom, hogy a karácsony a modern civilizációban (hasonlóan a muszlim ünnepek is) elveszíti mély tartalmát. November végétől a materiális készület jelentkezik. Az embernek azonban meg kell állnia, saját tükrében kell meglátni magát. Arcunkat naponta legalább egyszer, illetve többször is megmossuk. A szívünket miért csak évente egyszer akarjuk megmosni? Karácsony a szívtisztulás ünnepe legyen!

Ki számomra Jézus Krisztus? Egy rendkívüli személyiségnek tartom, aki tiszteletre méltó példakép, aki az emberiségért rengeteget tett. Mohamed próféta másképpen próbált megoldást találni az emberiség problémáira. Jézus életéből kiemelném az igazságért, a másikért való küzdelmet. Nem ismerem a történelemben sem előtte, sem utána olyan személyt, aki annyit tett volna a lelkekben, mint Ő. A mások fájdalmiért vállalt szerepével kapcsolatosan vallom: nem hiszem, hogy e formában, ekkora – mennyiségben – ember tehetett ilyet. A születésének körülményei rendkívüliek – ez elgondolkodtató. Bár ebben a korban élhettem volna!

Sok könyvet, újságot vásárolok azért is, mert szeretnék születése körülményeiről többet tudni. Már nagyon várom például Mel Gibson filmjét, nagyon szeretném megnézni. Jézusról sok film jelent meg, ami objektív tényeket igyekszik feltárni. Családommal együtt kielemezzük, próbáljuk meglátni azt, ami igazán lényeges. Igyekszem eléjük tárnai az igazi emberi értékeket, hogy emberré váljanak. Hiszek abban, ami emberen túli.

Mi is ünnepeljük a karácsonyt, mint a legjobb keresztény családoknál. Azt is elmondhatom, hogy talán jobban megünnepeltem a keresztény ünnepeket, mint a sajátos muszlim ünnepeket. Végül jókívánságaimat fejezem ki a közösségük tagjainak, a város és a megye lakóinak. Bízom, hogy az emberek még szorosabban egymás mellett tudnak állni.

Bérces Edit
világbajnok hosszútávfutó

Karácsony: fény a sötétben

meleg a hidegben

biztos a bizonytalanban

Jézus Krisztus számomra a legtökéletesebb példakép, – amennyiben a tökéletesség fokozható.

Bodrogi Csaba
110-szeres válogatott kosárlabdázó, a ZTE KK Rt. ügyvezetője

A Karácsony a családot, meghittséget, boldogságot jelenti, mégis nehéz szavakba önteni azokat a gondolatokat, érzéseket, melyek az ünnep alkalmából megérintenek. Neveltetésem révén nem vallom magam hívőnek, de törekszem arra, hogy lányaim ne így nőjenek fel!

Az első élményeimet a gyerekfejjel átélt ajándékozás, a nagy-családdal együtt töltött szentesték jelentették, amelyek a mai napig átítatják az ünnepet.

Számomra a Karácsony az adventi készülődéssel kezdődik, kigondolom, hogy szeretteimet mivel tudnám meglepni, örömet szerezni Nekik. A közös készülődés, a lakás ünnepi díszbe öltöztetése ugyanolyan fontos, mint maga a szenteste, a Karácsony.

A karácsonyfa körül állva együtt emlékezünk az eltelt hónapokra, én büszkén és hálásan gondolok szeretteimre, barátaimra. A gyertya fényénél békesség, meleg szeretet jár át, hiszen nekem ez a Karácsony üzenete.

Bozsik Péter
labdasúgó edző

A Karácsony az év legszebb ünnepe, Jézus Krisztus születésnapja. Az egymás iránti szeretet és a béke ünnepe. Minden benne van. Számomra még a saját születésnapomnál is nagyobb ünnep. Ilyenkor az emberek udvariasabbak, türelmesebbek, több szeretet és békesség árad belőlük, mind az év többi napján. Sajnos fogyasztói társadalmunk, felszínes szokásaink sallangja az a vásárlási hullám, amit az üzleti világ ki is használ, sőt gerjeszt. Mi is vásárolunk kisebb-nagyobb ajándékokat, de nem ez a lényeg. Az ajándékozás mellett ilyenkor többet gondolok szeretteimre, rokonaimra, barátaimra és halottaimra.

Ki számomra Jézus Krisztus? Hitünkéből fakadóan Ő az Út, amely elvezet a Boldogságra. Ez le van írva a Bibliában és valljuk a hiszekegyben. Minden keresztény ember számára Jézus a Remény.

Csiszár Mária
középiskolai matematika tanár

Jézus Krisztus az én Teremtőm, Megváltó Istenem. Aki előtt meghajtom fejemet, és akit leborulva imádok. Ugyanakkor gyermeki bizalommal fordulok hozzá, mert Isten létére gyöngéden lehajolt hozzám, egy parányi lényhez. Érttem emberré lett, kereszthalálával megváltott, a keresztségben testvérvé fogadott és meghívott az örök életre. Célt és értelmet adott az életemnek.

Feltárta magát előttem a Szentírásban, szól hozzám az együtt töltött csendben, beszélgethetek vele imáiban. Őszintén elmondhatok neki mindent, mert biztosan meghallgat és van ideje rám. Társam, menedékem, akire nyugodtan rábízhatom egész életemet. Örül örömömnek, osztozik bánatomban, segít cipelni keresztemet. Vigasztal, ha vigaszra szorulok, bátorít, ha csüggedek, erőt ad, ha fáradok, felemel, ha elesek.

Pedagógus pályámon igazi Tanítóm, Nevelőm, Mesterem. Iránytűm, aki előttem jár és vezet.

Példaképem. Mindennapi kenyere a Szentírásban. Tanít mindarra, ami igaz, szép és jó, és

készítet mindezek továbbadására. Kedvet, szorgalmat, kitartást, elegendő erőt és sok-sok kegyelmet ad munkámhoz. Belém oltotta hivatásom szeretetét és a szolgálat szellemét. Hála érte, hogy Őt szolgálhatom tanítványaimban és embertársaimban. A nehézségekben és gyöngeségeimben segítségemre siet, átvezet a kudarcon. Alázatra int, ha nagyra törekszem, türelemre, ha türelmetlen vagyok, figyelmeztet, ha a kelleténél magasabbra emelem a lécezt, szeretetre sarkall,

ha a mérlegen többet ér a szeretet, mint az igazság. Tanít a bűnt elvetni és a bűnöst szeretni. Meghallgatja diákjaimért végzett imáimat, könyörgéseimet, áldáskéréseimet. Mert ad termékeny talajt és jó magot a magvetéshez, esőt az öntözéshez, időt a nyesegetéshez és a növekedéshez. És olyan tanítványokkal is megajándékoz, akiknek a szíve tele van jószándékkal, derűvel, segítőkészséggel, ami cselekedeteikben is megnyilvánul.

Köszönet és hála Uram Neked mindenekért, hisz nálad nélkül semmit sem tehetnék! Köszönöm, hogy eszköz lehetek a kezedben.

dr. Császár Tamás
osztályvezető főorvos

Hálás vagyok a jó Istennek, hogy az orvosi hivatást választotta velem. Már gyermekkorom óta erre a pályára készültem, más foglalkozást nem is tudtam elképzelni. Mindent megtettem azért, hogy jól tanuljak. Egy sikertelen felvételi vizsga után, – egy évig mint beteghordó dolgoztam – másodsorra bekerültem a Budapesti Orvostudományi Egyetemre. 1976-ban avattak orvossá, ezidő óta dolgozom a Zala Megyei Kórházban, mint belgyógyász. Eddigi életem során sokszor éreztem, hogy fentről valaki vigyáz rám és egyengeti utamat. Így és ezért kerülhettem 1994-ben az idős és elesett, valamilyen ok miatt funkcionálisan károsodott betegek gyógyítására, rehabilitációjára, ápolására szakosodott osztályra. Itt találtam meg orvosi hivatásom további értelmét – örömeivel és gyakran sikertelenségével együtt. Ezen az osztályon ugyanis a betegek gyógyulásuk mellett szeretetre vágynak, ezért bőven lehet szívből jövő meleget adni.

Hivatásom alapja kezdetektől az ember tisztelete és a testet-lelket gyógyító Jézus Krisztus iránti hitem. Szeretem a hivatásomat, az idős betegek pedig elhalmoznak köszönő szavakkal.

Gyakran mondják: a jó Isten fizesse meg! Jézus Krisztus születésének közelgő ünnepén kérem

a jó Istent, hogy még sokaknak segíthessek és sok idős, elesett embert tudjak megvigasztalni. Az igazi felebaráti szeretet ugyanis tettekben mutatkozik meg, amelynek Isten segítségével szeretnék jól megfelelni. „Mert minden ember csak annyit ér, amennyit a jó Isten előtt ér!” Adventben Jézust várjuk. Az adventi idő jó alkalom arra, hogy megmutassuk szeretetünket és örömet szerezzünk, segítségünk azoknak, akik a várakozás ideje alatt is bajban vannak.

Farkas Zoltánné
óvónő, a Szent Család Óvoda
vezetője

Feleség vagyok és két gyermek anyja, 27 kis emberpalánta óvónénije, a Szent Család Óvoda vezetője. Imádkozom városunk és a bűnösök megtéréséért, reménykedem Magyarország keresztény megújulásában. A legszívélyesebb vendéglátó Jézus Krisztus. Naponta meghív asztalához, magát adja a legtökéletesebb szeretetlakomán, hogy életem bőségben legyen.

Egy nyári tábor szentmiséjén rám bízta az éneklés vezetését. Mire az áldozási ének befejeződött, az atya magához vette a megmaradt Szentséget. Mély fájdalom töltötte el a szívemet, anynyira vágyakoztam találkozni a Szentségi Jézussal, de láttam, ez ma már lehetetlen. Felajánlva szolgálatomat, belenyugodtam, hogy nem áldozhatok, és furcsa módon maguktól eleredtek a könnyeim. Melegség járt át, a könnyek ajándékát kaptam Jézustól. Mise után az atya megkérdezte, hogy miért sírtam? – Nem tudtam áldozni – válaszoltam. Gyere megáldoztatlak az Oltáriszentség imáadására kitett ostyával. Boldogságom határtalan lett!! Azóta tudom, mekkora ajándék az Ő vendégszeretete. Ő az én erőm, a Szentségi Jézus, aki a legkilátástalanabb helyzetekben is segítségemre van.

Frimmel Gyula
grafikuskészítő

Kétezer évvel ezelőtt a pogány rómaiak megteremtették a képzőművészet új műfaját: a portré-szobrászatot. Azelőtt soha nem ábrázolták az embert a maga egyedi mivoltában sehol a világon, pedig a görögök már évszázadokkal előbb ismerték az emberi test valóságghű megjelenítésének módját. Mégsem gondoltak arra, hogy a szobor egy ember személyes jegyeit viselje. Úgy tűnik, a Krisztus előtti évszázadban a személyiség valamilyen titokzatos módon rendkívül felértékelődött. Azt hiszem ez az idő az ember szellemi fejlődésének egyik legfontosabb állomása. Ezt, a pogány világban is megfogant gondolatot, a kereszténység – Jézus Krisztus által – tette egyetemessé és emelte központi kérdéssé. Mert mit is jelent az, hogy őbenne az Isten emberré lett? Nem véletlen, hogy Isten nem dörgés és villámlás, vagy más félelmetes természeti jelenség formáját választotta, hanem egy valóságos ember alakját öltötte magára és így jelent meg övéi között. Miután pedig megjelent Jézus,

a szeretetre, – mint legfontosabb törvényre – tanított minket, vagyis arra, hogy a hozzá vezető utat embertársaink szeretetében találjuk meg. Az emberi lélek tehát végtelenül fontos, mert van benne valami, ami kapcsolatot tud teremteni az isteni hatalommal és jóssággal. Úgy is mondhatnám: kozmikus jelentősége van, mert a végtelenséggel áll kapcsolatban és ebből a végtelenségből valami kevés minden emberbe jutott.

Gellért Zoltán
ny. zenetanár, kamagy

Karácsony az Emberfia születése. Minden évben eljön közénk, de a csillogó fenyő díszeitől nem látjuk a lényegét. A szálnalmas pislogástól a vakító Fényt. Befelé fordulva, családunkat szeretve, természetesnek vesszük, hogy részesei vagyunk az Újszövetség kétezer éves forradalmának, de nem teszünk érte semmit!

Krisztus számomra Emberfia, ahogyan önmagát nevezte. Legnagyobb tette szembefordulás az Ószövetség véres, erőszakos, gyilkos, hetediziglen bosszúálló filozófiájával. Kétezer évvel ezelőtt ez forradalmat jelentett. Krisztus forradalmár! Alapjaiban rendítette meg a hivatásos bölcsek ideológiáját, akik mellesleg Róma hűséges vazallusai voltak. Ezért koncepció perük ítélete csak halál lehetett.

Krisztus nem parttalan szeretet. Amikor kellett, korbácsot ragadott és Pázmány „Krisztus kapitánya” kiverte a kereskedőket a templomból. A kereszthalál nem vége, hanem kezdete egy új világnak, amit nem lehet visszafordítani. Krisztus kapitány újra eljön és kiveri a kufárokat a

templomból!

Gyuk György
a Strandfürdő és Fedett
Uzoda Kft. ügyvezetője

Istennel való kapcsolatom a neveltetésemben gyökerezett, de nem váltam rendszeres vallásgyakorlóvá. Azok közé tartozom, akik – pusztán általános érdeklődésük miatt – más ideológiák megismerésére is nyitottak. Azt viszont nyugodt és tiszta szívvel állíthatom: bárhol és bármit tettem, annak mércéje a gyermek-öntudattal befogadott katekizmus tízparancsolata, illetve a szentgyónás példája volt: legyen erőd tetteidet kontrollálni, és hibáid után is erős lélekkel a mózesi tanokhoz visszatérni.

Változatos munkafeladataim során a vezetői stílus leghasznosabb „fegyverének” a pedagógiai elvként tudatosan alkalmazott „szerezd felebarátodat” tanítás bizonyult. Családi környezetem erősíti e vonásaimat: feleségem mélyen hívő, áldozatos, erős lélek, gyermekeim és párjaik is rendszeres vallásgyakorlók. Ebben a szellemben nevelkedik három kis unokám is. A krisztusi példát a mindennapokban – saját gyarló énünk ellenében is – alkalmazni próbálom. Amikor a

liturgia a „dicsőség a mennyben Istennek, és békeség a földön a jóakarató embereknek” ponthoz ér, találva érzem magam és tudom: az isten velem is van.

dr. Huszár Imre P. Jeromos OFM, az Esztergomi Ferences Gimnázium ny. igazgatója

KI NEKEM JÉZUS? Szent Ferenc atyánk jelmondatával felelek: „Jézusom, és mindenem.” Kora gyermekkoromtól meghívott Jézus az Ő szolgálatára: „Jöjj, kövess engem!” És én követtem és barátja, munkatársa lettem. „Senkinek sincs nagyobb szeretete, mint aki életét adja barátaiért.” Ezt tette Ő. Rá mindig számíthatunk. Előlegezte a bizalmát, és rám bízta, mint pedagógusra az ifjúságot. Az Esztergomi Ferences Gimnáziumban közel ötven éven át neveltem Jézus kedvenceit.

A keresztfán szent Jánoson át a Szűzanya gyermeke lettem; Jézus szavai által: „Íme a te Anyád, íme a te fiad!” Érdemtelennek éreztem szent Ferenc atyánkkal Jézus kitüntető szeretetét. Szent Ferencről megkérdezték: „Miért éppen téged követnek a hívek?” Mire ő így felelt: „Isten letekintett a földre és nálam gyarlóbb embert nem talált”. Jézus engem is tenyerén hordott. Érdem nélkül kaptam a kitüntéseket. Érdemtelenül élveztem Isten ajándékát, az örömet és boldogságot.

A kitüntetések: „Pro Urbe” Esztergom díjat kaptam kiemelkedő pedagógiai munkámért és „a fiatalok körében végzett közösségépítő fáradozásért”. Az Oktatási Minisztérium az „Eötvös József” legmagasabb díjat ajándékozta 2001. május 18-án (évente öten kapják meg). A Zala-megyei polgárok önzetlen munkámért „Az év Zala embere” kitüntető címet adományozták 2003. január 1-jén.

Jézus és a Szűzanya oltalmát és segítségét, végtelen irgalmát, jóságát élvezem. És kérem a Piétát, hogy engemet is vegyen karjaiba és mutasson be Szent Fiának halálom óráján.

Kaizer Jenő
ügyvezető igazgató
Kaiser Kft.

A Karácsony maga a szeretet, amelyet elsősorban Isten, a második személyen, Jézus Krisztuson keresztül küld nekünk. Karácsony mit sem érne a Húsvét misztériuma nélkül, ahol a szeretet beteljesedik. A Karácsony titka a SZERETET.

Önző világunkba mit jelent a szeretet? Egy kis odafigyelés a másokra.

Berecz András egyik meséjében a főhős megjárta a poklot is és a mennyországot is. A pokolban nagy kerek asztaloknál a kárhozott lelkek, az asztalokon minden, mi szem-szájnak kellemes. Ám mindegyiküknek hosszabb a kanala, mint a keze, ezért bárhogy is igyekeznek egy falatot sem bírnak a szájukba tenni. Így mindnyájan éheznek. A mennyországban is ugyan ez a látvány fogadja, csakhogy az üdvözültek mindig jóllakottak. Ők ugyanis egymást etetik.

Kicsoda nekem Jézus Krisztus? A szeretet példaképe, aki magát fölládozta értünk, aki elé oda lehet borulni és az összes szennyesünket ki lehet pakolni, csak őszintén bocsánatot kell kérni, aki meg akar bocsátani, aki alig várja, hogy bocsánatot kérj!

dr. Kostyál László
művészettörténész, a Göcsej
Múzeum igazgatóhelyettese

Arra a kérdésre, hogy mit jelent számomra a karácsony, sok szép és banális dolgot lehetne mondani a hőéséről, a betlehemi jászolról, a szeretetről, a családról, elfajzott korunk kiüresedett ajándék-kultuszáról és hazugságairól. A leglényegesebb vonatkozása azonban, hogy a karácsony – amire azóta évről évre emlékezünk – az emberi történelemnek az az egyedüli és vissza nem térő pillanata volt, amikor az ég és a föld összeért. Olyan ez, mint a nyolcas számjegy, amelynek az alsó és felső kört alkotó vonala a sík egyetlen pontjában metszi egymást. A két kör ezen az egy ponton ér össze, mégis elválaszthatatlanok egymástól. Azon a napon kinyílt a bűn által bezárt kapu Isten és az ember között, és mindmáig nyitva maradt. A legnagyobb csoda történt meg, látszólag a leghétköznapi módon. Egy távoli kisváros hideg istállójában született egy rongyokba bugyolált, szegény gyermek, aki felnövekedvén hitelt érdemlően igazolta magáról, hogy ő a világunkat létrehozó Logosz fia. A legcsodálatosabb örömhír, melyet ha elfogadunk, immár nem élhetünk úgy, mint annak előtte. Őbenne nyilvánul meg alapvetően az az isteni szeretet, mely képes a mi bűneink elfedésére. Nem lényeges, hogy va-

lóban kétezerhárom évvel ezelőtt, és az sem, hogy valóban december huszonegyedikén történt-e (valószínűleg nem pontosan). Az a fontos, hogy valóban megtörtént. A szenteste meghitt csendjében erre emlékezünk, s próbáljuk nyitott szívvel engedni, hogy áthasson minket mennyei Atyánk sugárzó szeretete. A karácsony ütötte le megváltásunk alapakordját, ezért lett a legnagyobb ünnepünk.

Az már a mi feladatunk, hogy olyan széppé és varázslatosá tudjuk tenni az ünnepet egymás számára, mint gyermekkorunkban szüleink és nagyszüleink tették, s hogy fel tudjuk idézni magunkban gyermekségünk tiszta és őszinte lelkületét.

A karácsonykor megszületett Jézus Krisztusról, személyes megváltómról érzéseimet a legteljesebben talán egy gyakran énekelt Taizé-i dalocska fejezi ki leginkább: „Jézus életem, erőm, békém, Jézus társam, örömöm, Benned bízom, Te vagy az Úr, Már nincs mit félnem, mert bennem élsz.”

Ehhez nincs mit hozzátenni. Ha engedem, hogy Jézus bennem lakozva kirajzolja képét az életemben – ó milyen könnyű ezt leírni és sokszor milyen nehéz a szelíd jézusi szót meghallani rohanó, önző és erőszakos világunkban –, akkor valóban nem marad helye a félelemnek, sőt a szeretet a környezetemre is kiáradó forrássá válhat. De ehhez mély és személyes napi kapcsolatban kell maradnom Övele, újra és újra meg kell tagadnom önmagam, s hagyni, hogy ez az isteni szeretet átfolyjon életemen.

Kuzma Péter és Renáta táncospár, táncpedagógusok, a zalaegerszegi GÁ-LA társastáncklub alapítói

Renáta: A Karácsony családunk legfontosabb ünnepe. Évek óta hagyománya van annak is, ki nekem mi a szerepe abban, hogy a Szenteste, – amit szűk családi körben ünnepelünk – minél meghittebben, bensőségebben teljen el. Egymás megajándékozása is csak a családon belül, illetve a keresztyerekre szorítkozik. Viszont karácsony napján és másnapján évről-évre felkeressük a rokonokat közös együttlétre, beszélgetésre. Szép emlékeink vannak azokból az idők-ből, amikor még éltek nagyszüleink Tótszentmártonban és Bajánsenyén.

Péter: Természetesen az éjféltől és karácsonyi szentmise sem maradhat el a „programból”! Ilyenkor nagy hangsúlyt fektetünk arra, hogy visszavonuljunk pár napra a versenytánc rohanó – sokszor hajszától sem mentes – világából egy kis elcsendesedésre, pihenésre, lelki feltöltődés-re!

Adventben nagy gonddal készülünk táncsoportjainkkal is - kihúzzuk egy dobozból egymás nevét - és apró ajándékokkal lepjük meg egymást.

Renáta: Gyermekkorunkban karácsonyi dalokkal köszöntöttük a kis Jézust.

Péter számára a karácsonyi hangulathoz hozzá tartozik a fenyő, a fahéj, a narancs, a kalács illata már egészen kicsi gyermek korától.

id. dr. Marx Gyula ny. orvos, volt országgyűlési képviselő

A kapott kérdésen meglepődtem és ismételten meg is kérdeztem magamtól: Valójában, ki nekem Jézus? – A sok lehetséges válasz és körülírás helyett először gondosan, félhangosan és nyomatékkel elolvastam, a hitvallásnak a második isteni személyről szóló részét, hiszen életemet ez határozza meg és betölti be!

Jézus Krisztus személye, tanítása, irgalmas szeretete és egyházának iránymutatása életem minden szakaszában befolyásolta keresésem, érdeklődésem, gondolkodásomat, döntéseimet. Ezek mentén alakult lelkiismeretem, mérlegelem tetteimet és mélyítem lelki életemet.

Köszönhetem mindezt Isten gondviselő szeretetének, a szerető családi nevelésnek, jó tanárainknak, nevelőimnek, kiváló egyetemi oktatóknak, s hozzám illő feleségnek és figyelő barátainknak. Adventben és karácsonykor ezek az emlékek határozottabb alakot is öltenek. Hálás vagyok Jézusnak az eddigi vezetésért, a kapott késztetésekért, a lelki ajándékokért, a testi jólétért, a szellemi gyarapodásért! Kívánom mindnyájuknak azt a belső örömet, melyet érzek minden nap, valahányszor kiejtem Jézus nevét, vagy akár csak gondolok reá!

Nemes Ferenc az Apáczai Csere János ÁMK igazgatója

Gyermek és ifjúkorom nagyon sok élménye és emléke kapcsolódott családom erős, megingathatatlan katolikus hitéhez. Ha gyökerét keresem a vallott, magaménak érzett értékeknek, akkor azok mélyen beívódott hitemig vezetnek. Nagy kincsékként kaptam az emberi nyitottságot, az elfogadás képességét, a szeretet természetességét, s ezek pedagógus hivatásomban meghatározó sajátosságaim lettek. Egész életemben újra meg újra élem meg a világra való rácsodálkozás nagyszerűségét és a megismerés iránti vágyat. Hiszek az ember sokra hivatottságában, tiszteltem a tudást, a tehetséget, a közjóért fáradozást. Biztosan hitemből fakadó a napi gondokon való felülemelkedettség képessége, a letisztult emberi értékekre figyelés, a dolgok lényegének megragadása. Hitemtől kaptam az emberek és az élet szeretetét, tiszteletét, a tartalmas életre törekvés igényét, a segítőkészséget, a szolidaritást, a munkához nélkülözhetetlen alázatot, az önzetlenséget és az akaraterőt, amivel életünket bejárjuk és a belenyugvás bölcsességét, amivel sorsunkat elfogadjuk.

Németh János
Munkácsy-díjas keramikus-
művész

A karácsony nemcsak a Megváltó születésének, de a békének, a szeretetnek és a reménynek is az ünnepe. Nekem ezt jelenti! Még a természet rendje is ezt sugallja. A nap-éj egyenlőség után a sötétséget legyőzi a világosság. Jézus születésének ünnepe jelként hat ránk. Vágyakozás a békére és szeretetre. Egyben sugallat és figyelmeztetés: Örömet szerezni egymásnak, követni a betlehemi csillagot. Hit és Remény jobbra teszi a világot.

Ilyenkor mintha a műterem arculata is változna. Az ünnepkör hangulata mindig inspirál egy-egy olyan alkotás előkészítésére, ami a karácsonyt idézi és talán örömet szerzek szeretteimnek és másoknak. Az ünnepen mindig együtt a család a kis hegyi faluban Svájcban. Este a házakban fények gyúlnak, az égig érő fenyők felett csillagok ragyognak. A hó ezüstösen csillog, a levegő tisztasága élesebbre varázsolja a fényeket. Betlehemesek járnak az utcát. Az én betlehemem szobrocskái, amit a kicsik örömeire készítettem, hozzák a szent-séges éjt a szobámba. Együtt énekeljük a „Mennyből az angyalt”, mígnem megkondul és

éjféli misére hív a templom harangja. Zúgását verik vissza a bércek, mintha ezeryi harang szólna. Idebenn a szívekben – és talán a világban is – béke és szeretet van. Karácsony.

Jézus Isten fia, ki érettünk emberré lett. Ebben a mondatban minden benne rejlik. Ő, akiben isteni erő van, földi halandóként alázattal viselte sorsát érettünk. A legszebb, az emberiség javát szolgáló gondolatokat hirdeti, tanítja, melynek egyik alapvető eleme: „szeresd felebarátodat, mint tenmagadat”.

A kufárokat kiűzi a templomból! Az igazi gazdagságra, a lelki gazdagságra, tisztaságra, az embertársi szeretetre tanít. Ha úgy fogalmazhatok: a legszebb, legemberibb a keresztyéni gondolat és egyben a legszociálisabb is. Történelmünkben mindig voltak a népek megbecsülésére, az emberi élet segítésére szolgáló eszmék. Azonban ezek, ha az ember hatalomra jutott, a kapzsiság, a hatalmi vágy áldozatául estek. Az emberiség javát szolgálni csak felemelkedett lélekkel lehet.

Jézus Krisztus tiszta forrás, példát és erőt ad a legnagyobb megpróbáltatásban is. Kigúnyolták, megalázták: Ecce Homo. Íme az ember. De ő imádkozott a megbocsátásért, mert nem tudják, mit cselekszenek. Így emelkedett felül és mutatott példát a világnak. Jézus örök világosság az emberiség sötét korszakaiban is. Követni kell, figyelni Rá!

Portisch Lajos
Olimpiai bajnok sakkozó

Engem a zenétől csábított el gyerekkoromban a sakk, amikor már több éve hegedültem. Szoros szálak fűznek a zenéhez, később elkezdtem énekelni: most is rendszeresen énekelek, koncertezek. A karácsony határozta meg az életemet, mert karácsonyra kaptunk – öcsémrel együtt – egy sakk-készletet szegény apánktól és ez nagyon megragadott bennünket, „megfertőzött” – jó értelemben véve. A sakkban gyorsan jöttek a sikerek és éppen ezért mindig emlékezetes marad számomra az a karácsony, amikor ezt a készletet kaptuk. A karácsonyt tartom az egyik legszebb ünnepnek.

Ezt a karácsonyt új család keretében fogom tölteni, mert második házasságomban vagyok: első feleségem sajnos két éve meghalt. A nagy család Budapesten lakik, ezért sajnos nem Zalaegerszegen, hanem Budapesten töltöm az ünnepeket. De remélem, hogy adódik arra alkalom, hogy talán éppen valamelyik karácsonykor a plébániatemplomban is adhatok koncertet. Nagyon szép karácsonyi, egyházzenei gyűjteményem, műsorom van, amelyet

Budapesten és másutt is többször előadtunk.

Karácsonykor ünnepeljük a Kisjézus megszületését, de Jézus a karácsonytól függetlenül is mindig velünk kell, hogy legyen. Én a zalaegerszegi plébániatemplomban nagyon sokszor imádkoztam győzelmekért. Azt hiszem, azt nem kell szégyelni, ha valaki győzelmekért imádkozik. Amikor kispapoknak tartottam egy élménybeszámolót a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen, felvettem ezt az örök dilemmát: szabad-e győzelemért imádkozni? Ekkor egy kedves pap tanár barátom, dr. Boda László professzor mondta: a közelmúltban elhunyt Papp László nagy pofonokat osztogatott a ringben, talán mégis imádkozott a győzelmeiért. Talán ez a sportban megengedhető, a Jóisten ezt elnézi tőlünk. Amikor sikereket értem el, az ima segített.

Természetesen nemcsak Jézus Krisztushoz imádkozunk, hanem a Szűzanyához is, aki majdnem olyan fontos, mint Jézus. A híres osztrák zeneszerző, Hugo Wolf Nun, wandre Maria... (Menj csak Mária...) és Führ mich, Kind, nach Bethlehem... (Vezess engem, gyermek, Betlehembe...) mindkét műve a Szűzanyát és Jézus Krisztust dicsőíti.

Rác Piusz
a Jézus Szíve Ferences templom plébánosa, a kolostor gvardiánja, házfőnöke

Jézus Krisztus az élet teljessége és valódi értelme számomra. Az evangéliumi út megélése minden ember számára nehéz. Assisi Szent Ferenc atyánk – aki példa Jézus követésében – élete az iránytű, akinek nyomdokain talán sikerül az Úr közelébe kerülnöm életem folyamán. A szentek sajátos vonása, hogy nagyok voltak a Mester követésében. Ferencről tanultam meg, hogy „Isten megadta nekem a kegyelmet”, amely által szemlélhetem és megismerhetem Őt. Jézus számomra nem vallásalapító, történelmi személy – bár az is volt -, hanem elsődlegesen a mindennapi élet nélkülözhetetlen valósága. Ő nem elvont valóság, hozzáférhetetlen, távoli és megismerhetetlen Isten, hanem személyes Szeretet. Jézus az, aki bennem él, aki nap, mint nap segítségemre van örömeimben és nehézségeimben, és vezet az evangéliumi úton a mennyei Atya felé. Rengetegszer megtapasztaltam már gondoskodó szeretetét gyászban, betegségben, szomorúságban. Számomra a Názáreti a szerzetespapi élet csúcspontja, mert csak általa vagyok képes szeretni és elfogadni a barátaimat, a rám bízottakat és az Ő segítségével tudom végezni feladataimat. Kisebb testvérként (ferences) azt élem meg, ha az életemet mindenestül Jézus Krisztusra építem, akkor vagyok igazán szabad és boldog. A Rá való hagyatkozás teszi lehetővé a dolgoktól való függetlenséget, az önzetlenséget és a másik ember szolgálatát.

Siklósi Vilmos
hitközség elnök

Mit jelent egy zsidó ember számára a karácsony? Gyermek koromban Pesterzsébeten – ahol születtem – az utcánkban zsidó családok mellett keresztények is laktak, ahol e tájban a fenyőfákon gyertyák gyúltak. A mi otthonunkban is gyertyák gyúltak, de ezek nem a fenyőfán voltak, hanem a nyolcágú hanukai gyertyatartóban, az ablakban, mert ez az idő számunkra a zsinagógai esztendő legkedvesebb időszaka.

Két csodára emlékezünk: a katonai győzelemre, mely során az örökkévaló „a hősködőket a gyengék, a sokaságot a kevesek kezére adta” és arra a csodára, hogy az egy napra elegendő olaj nyolc napon át égett a Szentély arany menőrájában.

Így van ez most is, amikor nyolc napon át december 19-26-ig minden este eggyel több színes hanukai gyertya fénye világít a zsinagógákban és a zsidó otthonokban.

December 19-én este az ajtó vagy ablak közelében a meggyújtott, nyolc napig égő hanuka lángja és a Moajz cur dallama évről évre sok ezer zsidó szívében gyújtja meg a történelmi tu-

dat tűzét, és a makkabeusi szabadság hősök példája pedig irányt mutat a szabadság, a békesség eszméjének örök szeretetére. Talán nem véletlen, hogy a két ünnep, a hanuka és a karácsony naptárilag legtöbbször fedi egymást, talán nem véletlen, hogy mindkét ünnep a gyertyák fényéről szól, talán az sem véletlen, hogy a mohamedán péntek, zsidó szombat és a keresztény vasárnap egymást követi szeretetben és békességben, mert a legfontosabb az otthont beragyogó fény, a béke, a szeretet jelképe. A béke mindennel értékesebb. Olyan fontos a békesség, hogy a Tora csak a béke kedvéért adatott az embereknek: „Útjai a boldogság útjai és mind az ösvényei: békesség”.

Épp pár hete Izraelben jártam a vallások és az emberiség bölcsőjének hazájában és a rokonom felé vezető úton a Nyolcboldogság templom előtt mentünk el, ahol Jézus többek között a szeretetről és a békéről prédikált. S ha minden ember megfogadná a Tora, illetve Jézus szavait, akkor jelen világunkban sokkal boldogabban tudnánk élni. Számomra és minden ember számára ez a legfontosabb.

Dr. Simonffy Emil
történész kandidátus
a Zala Megyei Levéltár ny.
igazgatója

Jézus születésének ünnepe az öregedés korlátai között hét és fél évtized után változatlanul megőrizte családi együttlét jellegét. Visszaemlékezést a debreceni időkre, amikor szenteste nálunk voltak a nőtlen nagybátyjaim is, másodnapján pedig a nagyobb család jött össze. Ez a változó időkben is törekvés maradt, de az utóbbi években már csak ketten emlékeztünk, és imádkoztunk az elköltözöttékért, a távollévőkért, élőkért és elhunytakért.

Jézus Krisztushoz a kiskatekizmus bemagolt mondatai után gimnazista koromban a debreceni domonkos atyák vezettek el. Ők vezettek át a kamasz kor válságain, a rokkanttá válás krízisén, megmutatva, hogy Krisztusban mindig reménykedni kell, mindig bízni kell a segítségében, kérni a segítségét. Ők tanítottak meg a Rózsafűzér imádkozására, amely azóta is – legalább egy tized elmondásáig – minden napom kísérője lett. Jézus Krisztusba vetett remény segített át a pályamódosításokon, tette lehetővé, hogy magába zárkózással is meg tudjam oldani a munkámat.

Stróber László esperes
a zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség plébánosa

Amikor még kis gyermek voltam, megilletődve és nagy izgalommal vártam a nagy pillanatot a csikorgó hideg, havas időben az ablakon túli hófödte fenyők igézetében a meleg szoba csendjében. Valami megfoghatatlan varázs volt ebben a napban. Valami megszentelt öröm.

A várakozás és a készülődés hetei, rorátás reggelek után eljött a várva várt nap és ekkor teljesülhettek az álmok. Azóta is valami szent örömmel várom a Karácsonyt. Várom annak a Krisztusnak a megszületését, Aki – amióta eszmélni tudok – elbűvöl, Amit a szentmiséken kezemben tarthatok, Akinek nevében az „Élet Evangéliumát” hirdetem.

Hogy ki nekem Jézus? Igazából Neki kellene válaszolnia, mert Ő jobban tudja nálam, mit is jelent valójában nekem. Annyit azonban tudok, hogy nélküle koldusszegény lennék, elveszett. Szomjazom szeretetére, mindennap erősebben. Ő az egyedüli forrás, ahol szomjamat olthatom, ahol egészen elolthatom. Csak Nála vannak az igazság igéi. Egyedül Ő adja nekem az Életet. A világnak homálya és sötétsége közepette Reá gondolva Péter apostol szava merül föl szívemben: „Kihez mennénk Uram?” Mert a világot izgalomban tartó tanok és eszmék zajongásában semmi biztosat nem látok: csak Őt, a Krisztust, aki vezetni tud, aki erőt ad, aki az igazi Élet és

Szeretet útját kínálja, amely a boldogsághoz visz.

Ma is várakozással és készülődéssel készítem lelkemet a nagy pillanatra: Urammal való találkozásra. Hiszem, hogy ezen a Szentestén is megölel Ő, a Szeretet. A betlehemi jászol mélyén nyugvó Kisdéd ma is és mindig, halálom órájáig: Barátom, Megváltóm, Békém, Szeretetem és Életem. Úgy érzem, mint ahogy a költő fogalmazta:

„Míntha mindig itt lett volna nálam,
Míntha most már itt maradna mindig!”

(Sík Sándor)

Sümegi Pál
a Zala Megyei Fogyasztóvédelmi Felügyelőség ny. igazgatója, a Zalaegerszegi Evangélikus Gyülekezet felügyelője

Karácsony ünnepe és Jézus Krisztus születése semmivel sem mérhető csodálatos ajándék, amely a jó Isten kegyelméből egyet, nagyon azt, az egymástól elválaszthatatlant jelenti számomra. Eljövetelével megnyugvást adott, állandó kapcsolatot, elérhető közelséget teremtett mennyei Atyám és halandó, gyarló életem között, akihez bizalommal, köszönettel és szüntelen hálaadással fordulhatok imádságomban.

Csodálatos ajándék a Karácsonyt megelőző – az egyházi év kezdetét jelentő – időszak is. A születését hirdető Adventi várakozás reménységgel tölt el. Ez a várakozás megújulást, új erőt, hivatást ad a mindennapokban, bár tudom, érzem és tapasztalom, hogy imáságaimban és igéjén keresztül szüntelen közöttünk – velem – van.

Hiszem és vallom, hogy gondoskodása, szeretete, megbocsátó kegyelme megnyugvást, elégedettséget, kiegyensúlyozott, boldog életet biztosít számomra, és nagy reménységgel vagyok az iránt, hogy ez így lesz további földi pályafutásomban is.

Kérem a jó Istent, hogy ezt a hitet, ragaszkodást erősítse bennem, és adja meg annak lehetőségét, hogy érzéseimről szüntelen tanúskodhassak, örömhírért szólással, példamutató élettel közvetíthessem a hozzám tartozóknak, gyermekeimnek, unokáimnak, embertársaimnak.

.... Mert az ünnepek elmúlnak, a földi ajándékozás örömei elhalványulnak, a kedves vendégek elköszönnek, de a jó Isten csodálatos ajándéka, Jézus Krisztus mindörökké közöttünk, velünk marad...

Erős vár a mi Istenünk!

Szabó Vilmos
a Zalaegerszegi Evangélikus Gyülekezet lelkésze

Jézus Krisztus az összekötő kapocs az evilági és mulandó között. „Isten úgy szerette a világot, egy szülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Jn.3.16. Mindennapi életem alapja ez a reménység, nem a megsemmisülés felé tartunk, az atyai ház ránk. Jézus Krisztus az a híd amelyen átmehetünk az Édenkerten kívüli világból abba a világba, ahol Isten lesz minden mindenkiben. Jézus Krisztus, aki az élet harcai közben mindig velem van.

Velem vándorol utamon Jézus,

Gond és félelem el nem ér.

Elvisz elsegít engem a célhoz.

Ő győzelmes hű vezér,

Ő győzelmes hű vezér. /Evangélikus Énekeskönyv 459.1./

(Folytatás a 9. oldalról! ⇐)

Gyermekkoromból őrzöm az emléket, amikor új kenyér került az asztalra, Édesanyám vagy Édesapám kezébe vette, keresztet vetett rá, mindenki oda nézett, és ezt mondta: Jézus az élet kenyere. Nem ünnepi desszert, erőforrás a mindennapokban. A nagy készülődésben azt kívánom városunk lakóinak, ezt a Jézus Krisztust találják meg. Ő a mi békességünk.

Szabolcs Péter
Munkácsy díjas szobrászmű-
vész

A Karácsony a gyermek, az élet születésének ünnepe.

Nemrég egy falusi gyászszertatáson voltam, ahol egy hétgyermekes édesanyát temettünk. A bölcsőt, a földanyát, a fájdalomban is boldogan szülőt, a nehéz körülmények között is anyaságot vállaló asszonyt. Az életet adó Madonnát.

Mi hárman voltunk testvérek és megadta a sors, hogy nekünk is születhettek gyermekeink. Ajándékot kaptunk az életükkel és remélem, ők is megérhetik azt az örömet, amelyet akkor éreznek a szülők, amikor világra jön az új GYERMEK.

A templomok, a képtárak Madonna képekkel vannak tele, amelyek nagyon szépek, de ami ennél is csodálatosabb, hogy körülöttünk élnek a mai madonnák, az anyák, akik életet adnak a jövőnek. Köszönet az érzés, amely eltölti lelkemet ennek a csodálatos misztériumnak a lététől.

Az ölelés, amikor gyermekeinket magunkhoz szoríthatjuk, szeretettel és boldogsággal tölti el szívünket, és igaz kérdéseinkre próbálunk dadogó válaszokat adni.

Férfi létem első boldogsága a kislányunk születése Karácsony éjjelén. Azóta is él bennem a vágy, hogy azt a csodát megosszam embertársaimmal. Mint szobrásznak, lehetőségem nyílt köztérre Madonna szobrot alkotni. Ez a szobor úgy készült, hogy a Madonna védően uralkodik életünk felett, és a Gyermek kitárja karjait, hogy magához ölelje a világot.

A gyermek az igazi karácsonyi ajándék, a szeretet, amelyet mi adhatunk, és amelyet majd ők adnak tovább embertársainknak.

Szilvás László
a zalaegerszegi Mindszenty
Emléktemplom építési mű-
szaki ellenőre

„Mert született néktek ma a Megváltó.” (Lk. 2,11.)

Karácsony: várakozás, készülődés, szeretet, béke, legszebb, legmeghittebb ünnepünk jelzői.

Végig peregnék előttem átélte karácsonyaim. Gyermekkorom izgalmas várakozásai, a karácsonyi gyertyák fellobbanó fényei, a templomban az orgona felbúgó hangjai, amint együtt énekeltek szép énekünket: Krisztus megszületett! – ez volt maga a varázslat. Ezt a varázslatot átélhettem még gyermekem, majd jóval később unokáim karácsonyai alkalmával is.

Most meglelt emberként várom az ünnepeket. Krisztus születése napján béke, szeretet tölti el az emberi szíveket, szeretet fűzi össze a családokat, békesség lengi körül a világot. Tudom, csak akkor lesz igazi a karácsonyom, ha a ma született Jézus az ünnepek eltelte után is velem marad, ha irányítja cselekedeteimet, vezeti életemet.

Mit jelent nekem Jézus Krisztus? E kérdés kapcsán a bibliai idézet jut eszembe (Mt. 11,28), amely így hangzik: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én megnyugtatlak titeket.” Eddigi életem folyamán gyakran értek olyan megpróbáltatások,

amelyek emberi erőmet meghaladták, teljes egészében felmorzsolták. E fáradságok alkalmával egyetlen mentség mutatkozott: Jézus Krisztushoz fordulni, ahhoz a Krisztushoz, akiről tudtam, hogy mindig van nála megoldás számomra, amely megnyugtató és erőt ad. Jézus Krisztusba vetett bizalmam töretlen. Pál apostol azt írja: „Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.” Ebben hiszek én is.

Tóth Ferenc
a Zalaegerszegi Vívó Egylet
vezetőedzője

Gyermekkorai karácsonyokról a remény jut eszembe. Lehet, hogy apróságokhoz kötődött, de nagyon erős volt bennem a remény, hogy karácsonykor valami csodálatos, nagyszerű dologban lesz részem. Mindig tudtam: karácsony Jézus Krisztus születése, de csak később éreztem meg, hogy a remény hozzákapcsolódik.

Nálunk a szenteste volt az újrakezdés ideje. Amikor elénekeltük a Mennyből az angyalt, mintha minden rosszaságom törlődött volna, és újra tiszta lappal indulhattam.

Később egyre fontosabbá vált, hogy együtt vagyunk, odafigyelünk egymásra, egymásnak vagyunk. Az idej lesz a 19. karácsony, amit családós apaként élek meg. Sokat aggódom szeretteimért, sokszor feszít a mindennapok gondja, de karácsonykor igazán felszabadultan tudok feleségemnek és lányomnak örülni. Betöltönek a karácsony illatai, a tisztaság, az étel, a fenyő illata, melyet bármikor felidézek magamban az év másik 364 napján, eszembe jut az a jószág és szeretet, amivel karácsonykor tölthető fel az ember. Gyermekkorom karácsonyi reménye így maradt meg bennem.

(Folytatás a 11. oldalon! ⇐)

Török Zoltán
református lelkész

A kérdés, illetve a kérdésre adott válasz mindig időszerű. Karácsony felé közeledve különösen az. Egy percre sem szabad feledni, hogy ez a kérdés és a kérdésre adott válasz belső párbeszéd. Valójában ott történik, amit Urunk a „belső szobának” említ. Csendben, Isten előtt, „belső szobában”, a mi személyes, belső kápolnánkban.

Ki nekem Jézus Krisztus? Kimondva, kimondatlanul ez a kérdés mindig foglalkoztat. Mint lelképásztomak minden szavam, mindem prédikációm, magam és mások iránt érzett felelősségem abból ered, hogy ki Ő nekem.

Nekem nincs több Istenem. Nekem csak Ő van. Én ennyire „lelki szegény” vagyok. Ő van, és nekem nem hiányzik más isten. Nekem Ő az Isten, az Egyetlen, a Pótolhatatlan.

Életem legnagyobb ajándékának tartom, hogy Benne hihetek. A hit szívbeli bizalom, gyermeki ragaszkodás Ahhoz, „Aki volt, Aki van és Aki Eljövendő” A hit az én válaszom az Ő mindent megelőző, semmivel nem pótolható keresésére és megszólítására. Hitem abból az örömből

ered, hogy megtalált!

Nem úgy jutottam el Hozzá, hogy nagyon igyekeztem. Nem úgy, hogy egyszer csak méltóvá lettem Hozzá. Nem így! Egyszer csak „tetten értem Őt az én szívemben”. Ő ért el engem, megtalált és „átölelt”.

A hit és a hitvallás nagyon személyes, mégis jelen van benne a másokkal egyező bizalom. Azt tartom, hogy az én személyes krisztusi hitem élő és éltető kapcsolat Istennel és embertársaimmal. „Credo” „Hiszek” személyes vallomásom a közös, az egyetemes, a „katolikus” hitvallás.

Ő nekem az egyetlen, akit engem mindenki vel együtt megváltó szeretettel szeret. Nem én vagyok az egyetlen. Nem idegenít el embertársaimtól.

Ki nekem Jézus Krisztus? Ő az én Megváltóm. Neki köszönhetek mindent. Tőle kaptam megváltott életemet. Tőle kaptam mindent és mindenkit, hitvest, gyermeket, unokát, hivatást, a bennünket szerető közösséget, szülőföldemet, a szépséges Zalát, kedves városunkat. Tőle kaptam mindent: bűnbocsánatot és örök életet.

A megdicsőült Krisztus üzeni: Ő a minden, múlt, jelen és jövő: „Dávid gyökere és új hajtása, a fényes hajnalcsillag” Hálás vagyok, hogy testvéreimmel együtt, Benne és csak Benne hihetek.

„Az Úr Jézus kegyelme legyen mindnyájatokkal! Ámen”

Az ünnepi különkiadást összeállította: Bodorkós Imre, Háriné Mile Mónika, László Ferencné, Paksa Tibor, Tompa Viola, Várhelyi Tamás, Zimonyi Emerika.

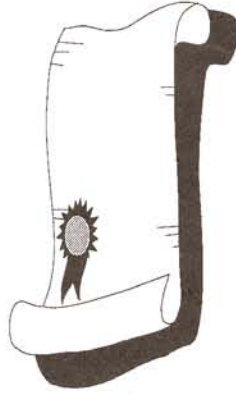
Az új kertvárosi templom építési munkálatai

Örömmel értesültünk a hírről,
és tudatjuk olvasóinkkal, hogy
Zalaegerszeg Város Közgyűlése

Stróber Lászlónak

egyházközségünk plébánosának
„Zalaegerszegért”
díjat adományozott.

Anyakönyvi híreink

Kereszteltek

Völgyi Violetta, Horváth Virág, Vissi András, Frankovics Komélia

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Házasságkötés

Horváth Sándor – Fazekas Júlia

Jókívánságainkat fejezzük ki az ifjú pároknak: a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!

Halálozás

Kerkai Viktor (1918), Németh József (1915), Kiss Józsefné sz. Rácz Margit Terézia (1945), Lakatos Frigyesné sz. Miklós Gizella (1912), Simon Ferenc (1924), Devecser Vendelné sz. Fülöp Mária (1919), Szíver Jánosné sz. Dobák Klára (1944), Vas János (1957), Németh József László (2003), Horváth Elekné sz. Pesti Erzsébet Rózsa (1928), Forgács Attila (1974), Török József (1927), Csóka István (1945), Csuti Antalné sz. Németh Anna (1911), Serbán Györgyné sz. Sebők Anna (1924), Balázs György (1948)

Adj Uram, örök nyugodalmat nekik!

A 2004-es évben is megrendezzük az

Egyházközségi Bálunkat.

Időpontja: 2004. február 14.

Helyszín: a Mindszenty Iskola (Zárda) tornaterme.

Jegyeket – báli belépőt, illetve támogatói jegyet – 2004. január 19-től lehet vásárolni a plébánia hivatalban.

A **Mindszenty Iskoláért Alapítvány Kuratóriuma** tájékoztatja a kedves Olvasókat, hogy az SZJA (személyi jövedelemadó) felajánlás összegeit a következő célokra fordította:

2002. októberében megkapott **1 640 699 Ft** SZJA felajánlás teljes egészében az iskola és kollégium épülete – az épületben az iskola és kollégium közös portarészének kialakítására – fordítottuk.

2003. októberében megkapott **1 752 359 Ft** SZJA felajánlást 2004-ben fogjuk - az Alapítványunk Alapító Okiratában rögzítetteknek megfelelően – az iskola és kollégium céljaira felhasználni.

Hálás köszönetet mondunk minden adományért!

Ezúton kérjük Önöket, hogy lehetőségeik szerint továbbra is támogassák Alapítványunkat, 2004-ben is segítsék a Mindszenty iskolát az SZJA 1 %-ának felajánlásával

Alapítványunk adószáma: 19277150-1-20

Köszönettel:

Szecsányiné Pollák Györgyi
az Alapítvány képviselője

Templomunk **Ifjúsági Énekkara** szeretettel várja azokat a fiatalokat, akik énekükkel vagy hangszeres zenéjükkel szívesen szolgálnának a 9 órás szentmiséken.

A **Szent Család Óvodában nyílt napot** tartunk leendő óvodásaink számára. Az érdeklődő családokat szeretettel várjuk 2004. január 20-án, kedden 17 órakor.

Cím: Zalaegerszeg, Köztársaság u. 12. Tel: 331-579

December 28-án, Szent Család ünnepén szeretettel várjuk plébániánk családait a 9 órás szentmisére **közös hálaadásra** és áldásra.

Az **évvégi hálaadás** december 31-én du. 1/2 5 órakor kezdődik, amelyben megköszönjük a jó Istennek sok-sok kegyelmét, amellyel elhalmozott bennünket a 2003. évben.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója
Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: a Tájékoztatói Munkacsoport

Főszerkesztő és felelős kiadó: Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:

Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91. 8901 Tel.: 92/ 599-231

Tipográfia: Frimmel Gyula

Szedés és szövegszerkesztés: "Ⓛ-ségben az erő"

Nyomtatás: Gura Nyomda